

5

N 154

МЕЖДУНАРОДНАЯ КРАСНАЯ КНИГА

Красный волк

Куда Київ.54,
Вул. Чкалова, 52, кв 38

Кому Мачак Волод. А.

Индекс предприятия связи и адрес отправителя
315690 Решетилівка

Жолтавської обл.

Вул. 1 травня 35

Завеско Бр. Б

252094

Пишите индекс предприятия связи места назначения

В 1933 році мені вже було 10 років і особливі життєві події я вже сприймав на все життя серед яких я і досі пам'ятаю про наших сусідів, Ільгемків. В зимовий період я часто ходив до їх гуляти, во там були діти: Марівка 1927 р народження і Бранка з 1922 року. Я з ними гуляв на голій землі, а старша їх сестра Наталка з 1918 року народження була вже зайнята домашнім господарством. Ще була у їх матері, тещи Наталки, а батька вже не було - він помер в кінці 20^{тих} років. Ходив зимом я гуляти часто а весною вже не ходив, бо настав такий голод, що вже мерли люди, і з впопущенням їми, більшіє ходив по рідичах і добрих людях. В наших хаті мерли одне за другим. Ось їх імена: дід Зевенко Корній Андрійович
баба Зевенко Олена Федорівна
мати Зевенко Олена Максимівна
батько Зевенко Янак Корнійович

А я із сестрою Марівю отримав живі і по закінченні голоду я був забраний у колгосп

на виховання, у таке звакий патронат. А про
дело Ільгенків я узнав уже від людей. Нішов
слух між людей, що у Ільгенко Наталки того
не видно дітей, ніби десь дішов. У колгоспі рі-
шили послатки свого активіста узяти де ж
Наталкина діти. Вибрала Гурілка Павла
Семіодовича відданого справі організації кол-
госпів, розкуркулівцям. Він ходив із залізнички
цупом і, заходячи в хату, зразу розвамовав
помиш коло неї. Словом був на своєму місці.
Коли Павло вернувся від Ільгенків то він розка-
зував таке, що я чинив від жаху. А було так.
Каже, узяв я лопату та й пішов понад боло-
том ніби хотів викопати собі калитки чи
аблуньку-дигку для себе до дому. А понад бо-
лотом росли вільхи, груші і яливи. Дійшов до
Ільгенків, не видно нікого, а хата стояла до
болота передом. Зайшов у хату з лопатою,
а дві Наталки, мати і дочка, сидять за
круглим столиком поперед хати і чують ва-

реші ідуть, ніби борця. Павло привітавшись
спитав як живеться, а потім спитав чого ти
не всі рази обідаєш. і нагороді додивлявся що
вони ідуть. Похоче на місто. Ізидор, каже, під
коминком стоїть гавуц, підійшов до неї та й
перехилив гавуц. А там місто. Мати Натал
ка зразу саватила топор і на Павла. Він
зажестився ~~я~~ лопаткою і топор упав додолу,
славі руки неміцно тримали. його. Потім то
го ж дня поїхали до Ільгенів представники
з сім'ярами і колгоспу і наїхали погоне місто
в двох діжечках. Це були порудані діти
Гришка і Марієчка. Забрали місто з діжечками
і обох Наталок арештували. Місто закопали
коло невозрідленої з куркульської комори бані, і
ми, пацани, це дожд і тавлички показували ту
ди пальцями і говорили: там порудані діти.
Стару Наталку через кілька днів знали на
работу у новостворений радгосп і по дорозі вона
померла а дочка Наталка осталась жива і

того ж літа десь виїхала на Сибір, щоб працювати
своє минуле. Так завадила родина Ільгеника
Федора. Що ж був він? Кравзнавець із Черкаської
області Гондар Олексій Степанович пише у своєму
літописі села Звереміївки, що Ільгеник Федір
був виданий справі революціонер, перший сек-
ретар партійного осередку села. Він був по-
хований на базарній площі у центрі села і
могила з огороженою і пам'ятником дерев'яним
зберігалася аж до затоплення водом Криво-
гузького моря. Дорешти його з революційними
піснями, в той час він часто співав
пісню „Я багав як вітер березу зламав“. Співала
півга, музики не було, нести було десь 4.5 км.

Як загинули діти революціонера
Ільгеник Григорій Федорович
Ільгеник Марія Федорівна

315690, Решетилівка
Болтавської обл.
Вул. 1 травня, 36
Забенто Григорій Панасович

(А „жвантка“ я читав)

Адреса надій.

Старий адрес:

Село Вереміївка (вуля й волосстю)
Градизького району
Полтавської обл.

Новий адрес:

село Вереміївка
Чернобаївського р
Черкаської обл.